

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1953 m.

liepos

26

SEKMADIENIS

Nr. 88 (898)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Greičiau baigti pasirengimą derliaus nuėmimui — 1 psl.
2. B. ŠIMKUS. Komunizmo ugnys — 2 psl.
3. Steninės spaudos skiltyse — 2 psl.

4. Ką rašo Tarybų Lietuvos rašytojai — 3 psl.
5. V. BILIOVAS. Karinio Jūrų Laivyno Diena — 3 psl.
6. Mums rašo — 4 psl.
7. V. CHARKOVAS. Tarpautinė apžvalga — 4 psl.

Aukščiau politinio-masiniio darbo kolūkiuose lygi

Komunistų partijai išmintingai vadovaujant, broliškoms tarybinėms tautoms, ir pirmiausia rusų tautai padedant, mūsų rajono darbo žmonės, kaip ir visa Lietuvos liaudis, pasiekė žymių laimėjimų vystant vietinę pramonę, stiprinant kolūkius, kultūrinėje statyboje. Įgyvendinant TSKP XIX suvažiavimo sprendimus, mūsų rajono darbo žmonių gyvenimas kasdien darosi vis turtingesnis ir pasiturintis.

Su dideliu pasipiktinimu rajono darbo žmonės sužinojo apie nusikalstamus antipartinius ir antivalstybinius klastingo partijos ir liaudies priešų Berijos veiksmus.

Rajono darbo žmonės karštai remia ir vieningai pritarė TSKP CK Plenumo ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sprendimams ir smerkia priešą Beriją, kuris norėjo užgrobti vadovavimą partijai ir vyriausybei, kad sugriautų mūsų Komunistų partiją ir pakeistų partijos per daugelį metų sukurta politiką kapitulantine politika. Veikdamas iš pradžių labai slapta ir maskuotai, Berija sužulėjo ir išsijuosė kaip tik tada, kai įvyko Tarybų valstybės priešų veiklos su aktyvėjimas už mūsų šalies ribų.

Šiuo laiku rajono kolūkiuose atsakingas laikotarpis. Kolūkiai turi ligi derliaus nuėmimo visiškai užbaigti šienavimą, gerai pasiruošti derliaus nuėmimui ir sėkmingai atlikti jį be jokių nuostolių. Kai kurie rajono kolūkiai jau pradėjo rugiapiūtę.

Partinės organizacijos turi pagerinti politinį-masiniį darbą, siekiant pakelti kolūkiečių darbo aktyvumą ir sėkmingai atlikti derliaus nuėmimą.

Vykdydamos partijos XIX suvažiavimo sprendimus eilė rajono partinių organizacijų žymiai pagerino politinį-masiniį darbą. Kai kuriuose kolūkiuose, kaip „Bolševiko“, „Naujo gyvenimo“, „Gar-

bingo darbo“, gerai veikia agitkolektyvai, yra vaizdinė agitacija, skaitomos paskaitos ir pranešimai.

Tačiau eilėje kolūkių, kaip „Ažuolo“, „Už taiką“, „Naujo kelio“ ir kituose, agitacinis darbas apleistas, sieninis laikraštis išleidžiamas nereguliariai, nėra vaizdinės agitacijos, labai retai rengiamos paskaitos ir pasikalbėjimai su kolūkiečiais. Šių kolūkių partinės organizacijos pamiršo savo pareigą.

Politinis-masiniis darbas — šventa partinių ir komjaunimo organizacijų bei kiekvieno atskiro komunisto ir komjaunuolio pareiga.

Šiuo laiku rajono partinės ir komjaunimo organizacijos turi teisingai išaiškinti rajono darbo žmonėms TSKP CK Plenumo ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo nutarimus apie nusikalstamą antipartinę ir antivalstybinę niekšiško mūsų liaudies priešų Berijos veiklą.

Politinis-masiniis darbas tik tada duoda reikiamų rezultatų, jeigu jis yra aukšto idėjiskumo, glaudžiai surištas su gyvenimu ir konkrečiais uždaviniais, kurie iškelti liaudžiai. Todėl partinės organizacijos, aiškindamos apie nusikalstamą antipartinę ir antivalstybinę Berijos veiklą, turi savo politinį-masiniį darbą glaudžiai susieti su mūsų rajono gyvenimu, su uždaviniais, kurie iškelti rajonui ir atskirai kiekvienam kolūkiui, nukreipti visą darbą į sėkmingą derliaus nuėmimo darbų atlikimą. Tam partinės organizacijos turi panaudoti visus politinio-masiniio darbo metodus ir priemones: paskaitas, pranešimus, sieninę spaudą, vaizdinę agitaciją ir t. t.

Partinių organizacijų uždavinys — pakelti politinį-masiniį darbą į aukštesnį lygį, kas prisidės prie sėkmingo partijos XIX suvažiavimo iškeltų uždavinių įvykdymo.

Nuimamas derlius

Vakar „Spalio“ kolūkio kolūkiečiai organizuotai pradėjo rugiapiūtę. Pirmoje ir antroje laukininkystės brigadose dirba po vieną pianaumą mašiną ir piovėjai su rankiniais dalgiais. Mašinų vairuotojai S. Paurys ir M. Stunžėnas pirmąją darbo dieną parodė gerus darbo rezultatus, nupiovė daugiau kaip po 4 ha rugių. Gerai dirba

piovėjai su rankiniais dalgiais Povilas ir Adomas Misiūnai. Jie įvykdė po pusantros išdirbio normas. Per dieną kolūkyje buvo nuplauta apie 15 ha žiemkenčių. Kolūkiečiai palaikydami šauliečių kreipimąsi įsipareigojo derlių nuimti trumpiausiais terminais ir be nuostolių.

J. Kučinskas

Greičiau baigti pasirengimą derliaus nuėmimui!

Organizuotai atlikti visus žemės ūkio darbus!

* Kutuzovo vardo kolūkyje neskubama *

Kutuzovo vardo žemės ūkio artelė skiria mažal dėmesio tvirtos pašarų bazės sudarymui visuomeninei gyvulininkystei. Labai silpnai kolūkyje vykdomi šienapiūtės darbai. Čia dar neįvykdyta nė pusė šienavimo plano. Kas gi trukdo kolūkiui sparčiai vykdyti šienapiūtę? Svarbiausia šio atsilikimo priežastis, tai bloga darbo organizacija kolūkyje, nevadovavimas šienapiūtės darbams.

9 val. ryto. Kutuzovo vardo žemės ūkio artelėje tylu. Nei susirinkimo punktuose, nei laukuose nėra nė vieno kolūkiečio. Dar praėina kiek laiko, ir tik 10 val. pradeda su dalgiais rinktis atskiri šienpioviai. Tačiau ir susirinkę kolūkiečiai dar negreit pradeda darbą, dar ilgai tenka laukti, kol ateis brigadininkai paskirstyti darbą. Ypač bloga padėtis yra I brigadoje (brigadininkas Kondratavičius). Į darbą kolūkiečiai čia išeina 10–11 val. Brigadininkas drg. Kondratavičius niekad neduoda kolūkiečiams darbo užduočių iš vakaro. Dažnai būna atsitikimų, kad brigadininkas net nežino, kur dirba jo brigados kolūkiečiai, nes kartais visai neduoda užduočių. Į darbą išeina ne visi kolūkiečiai. Iš brigadoje esančių apie 60 darbingų žmonių į darbą išeina vidutiniškai 10–12. Labai žemas piovėjų dienos išdirbis. Pavyzdžiui, kolūkiečiai-piovėjai: J. Malakauskas, K. Zaleckas ir kiti per dieną nuplauta vos 0,20–0,30 ha pievų. Atlikto darbo drg. Kondratavičius niekad laiku nepriima, nušienautų plotų neišmatuoja, darbdienius užrašo „iš akies“ ir labai pavėluotai. Pavyzdžiui, už gegužės ir birželio mėnesius, darbdieniai kolūkiečiams buvo užrašyti tik liepos 17 dieną.

Pradėjo rugiapiūtę

Ždanovo vardo kolūkio laukininkystės brigada, sėkmingai užbaigusi šienavimą, pradėjo rugių derliaus nuėmimą. Liepos 24 d. rugių lauke su dalgiais dirbo 7 piovėjai ir rišėjos. Darbe pasižymėjo piovėjai J. Mažel-

Brigadininkas drg. Kondratavičius ne tik nekovoja už savalaikį kolūkiečių išėjimą į darbą, bet ir pats išeina vėliau už juos.

Negeresnė padėtis yra ir II brigadoje, vadovaujamoje brigadininko drg. Zelenkevičiaus. Čia neįvykdomas dienos išdirbis. Pavyzdžiui, kolūketis A. Sinkevičius per 15 dienų nuplovė 0,60 ha, o F. Juodka per tą patį laiką 0,90 ha pievų. Didelė dalis kolūkiečių visai neišeina į darbą.

Kolūkio valdyba nusišalino nuo vadovavimo brigadoms. Valdybos pirmininkas drg. Beinoras visai neduoda brigadininkams darbo uždavinių. Brigadininkai dirba pagal savo nuožiūrą. Jis neatsiskaito valdybai apie darbų eigą brigadose. Pavyzdžiui, I brigados brigadininkas drg. Kondratavičius jau daugiau kaip 10 dienų neduoda valdybai žinių apie šienapiūtės darbų vykdymą brigadoje. To pasekoje žemės ūkio artelės valdyba net nežino kiek kolūkyje nušienauta hektarų pievų.

Kolūkio valdyba nė karto neapsvarstė laukininkystės brigadų darbo, nesitėmė jokių priemonių šienapiūtės darbams paspartinti. Žemės ūkio artelėje nepraktikuojamas papildomas darbo užmokestis kolūkiečiams, o tas padėtų greičiau užbaigti šienapiūtę.

Tokia padėtis ilgiau tęstis negali. Kolūkio valdybos pareiga — ryžtingai nugalėti delsimą nuotaikas. Būtina artimiausiu laiku mobilizuoti visas jėgas šienapiūtės darbų paspartinimui, pilnai panaudoti esančias kolūkyje mašinas, griežtai kontroliuoti brigadininkų ir kolūkiečių darbą. Pasiekti, kad iki javų piūtės būtų pilnai užbaigta šienapiūtė.

M. Galinis

* Nuimsiu kombainu 350 ha *

Štomis dienomis mes, kombainininkai, pradėsime derliaus nuėmimą. Aš jau pilnai atremontavau savo kombainą, apsirūpinau svarbesnėmis atsarginėmis dalimis. Drauge su MTS vadovybe, mes sudarėme kombaino maršrutą, numatėme kokiuose kolūkiuose reikės dirbti. Pagal MTS užduotį šiemet man teks dirbti trijuose kolūkiuose: Stalino vardo, „Spalio“ ir „Bolševiko“. Mano uždavinys — nuimti kombainu 350 hektarų. Praėjusiais metais, dirbdamas tuo pačiu kombainu „S-4“ aš nuploviau 330 ha ir įsitikinau, jog reikiama jį išnaudojus galima pasiekti žymiai geresnių rezultatų.

Kad pasiektiau aukšto darbo našumo ir įvykdyčiau savo įsipareigojimą, aš dirbsiu tik pagal valandinį grafiką, didelį dėmesį skirdamas techninei mašinos priežiūrai. Kiekvieną dieną nuimsiu po 20 ir daugiau ha derliaus.

Aš iš anksto susipažinau su laukų reljefu ir kultūrų stoviu. Tas man taip pat padės teisingai pradėti užvažiavimus, išvengti nereikalingų posūkių, geriau manevruoti mašinos bėgiais.

Vykdydamas prisitimus įsipareigojimus, aš dėsiu visas pastangas, kad derlius būtų nuimtas greitai ir be nuostolių.

P. Stankevičius

Zarasų MTS kombaininkas

Pirmaujančioje brigadoje

Ždanovo vardo kolūkio pirmoji laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko Rūkštelės, užbaigė šienapiūtę, sėkmingai nuėmusi šieno derlių iš 66 ha ploto.

Pavyzdinčiai padirbėjo šios brigados nariai E. Kolesnikovas, S. Beinoras, J. Maželtavičius ir kiti. Jie, vystydami socialistinį lenktyniavimą už darbų paspartinimą, įvykdydavo ir viršydavo išdirbio normas.

Palaikydami šauliečių kreipimąsi brigados nariai, paspartinę pasiruošimą derliaus nuėmimui, baigia statyti du klojimus. Rugiapiūtę įsipareigojo įvykdyti per 6 darbo dienas. Rugiapiūtėje dirbs savaeigis kombainas ir 15 rankinių dalgių.

F. Žuklys

D. Šileikytė

Komunizmo ugnys

Liepos 19 d. buvo atmintina diena trijų broliškujų respublikų—Lietuvos, Baltarusijos ir Latvijos tautų gyvenime. Tai buvo nesuardomos tautų draugystės ryškaus pasireiškimo diena. Trijų respublikų žemės ūkio artelių narių pastangomis pastatyta hidroelektrinė—„Tautų draugystė“ buvo atidaryta.

Dar nespėjo išsisklaidyti nakties sutemos, o jau visais keliais, einančiais nuo Tarybų Lietuvos Dūkšto rajono, Tarybų Baltarusijos Vidzų rajono, Tarybų Latvijos Grivos rajono nenutrūkstamu sriautu pradėjo važiuoti automašinos, pastotys, būriais ir pavieniui eiti valstiečiai. Važiavo ir ėjo seni, kurie savo akimis norėjo pamatyti tai, apie ką anksčiau jie svajoti negalėjo, važiuo ir ėjo jauni, kad ne tik galėtų pasididžiuoti bendro kūrybinio darbo vaisiais, bet ir kurti naujus planus vykdam didįjį tikslą—komunizmo pastatymą.

Sutikdami šią įžymią dieną pasipuošę ne tikiai darbo valstiečiai, bet, atrodo, kad ir pati gamta apsidengė nauju apdaru. Keliai, kurie vedė į Dūkštų ežerą, prie kurio kranto išliko didingi hidroelektrinės rūmai, papuošti vėliavomis, šukiais ir transparentais. „Da zdravstvujet mir mieždu narodami!“, „Tegyvuojta taika tarp tautų!“, „Niechai žyve mir prameš narodou!“, „Lai dzivo miers tarp tautami!“, „Tegyvuojta šaunioji Komunistų partija—visų mūsų pergalijų įkvėpėjas ir organizatorius!“ — skamba didžiosios rusų tautos, baltarusių, lietuvių ir latvių kalbomis šūkiu. Visur juokas, klegesys, dainos. Mes matome lietuvių bekalbantį su baltarusiu, latvių su rusu, ir visi jie vienas kitą supranta, visiems yra aišku, kad tik lenininės-stalininės nacionalinės politikos dėka amžinai likviduota anksčiau išnaudotojų skleidžiama nesantaika tarp šių tautų, kad tik Komunistų partijos, Tarybinės vyriausybės tėviškasis rūpinimasis sudarė visas sąlygas lietuvių, baltarusių ir latvių tautoms vystyti kultūrą—nacionalinę savo forma, socialistinę savo turiniu, kad tik kolūkinis kelias nubrėžtas V. I. Lenino, įgyvendintas J. V. Stalino suteikė darbo valstiečiams laimingą ir pasiturintį gyvenimą.

Lygiai 12 valanda dienos. Gražiai įrengtoje tribunoje papuoštoje V. I. Lenino ir J. V. Stalino portretais, dalyvaujant 20-čiai tūkstančių žmonių,

Tarpkolūkinės hidroelektrinės statybos tarybos pirmininkas, vienas iš hidroelektrinės statybos iniciatorių—Dūkšto rajono Adomo Mickevičiaus vardo kolūkio pirmininkas D. K. Ivanovas skelbia mitingą, pašvęstą hidroelektrinės „Tautų draugystė“, paleidimui į darbą, atidarytą. Iškilmingai aidi Tarybų Sąjungos himno garsai. Tribunoje matome kolūkiečius, hidroelektrinės statytojus, Lietuvos, Baltarusijos ir Latvijos vyriausybinių delegacijų narius, svečius iš Vilniaus, Minsko, Rygos, Polocko.

Išreikšti savo mintis ir lūkesčius, padėkoti Komunistų partijai, Tarybinei vyriausybei už suteiktą milžinišką paramą statant hidroelektrinę pakyla vienas po kito Dūkšto, Vidzų ir Grivos rajonų kolūkiečiai bei partinių komitetų darbuotojai. Jų kalbos trumpos, bet karštos, žodžiai eina iš širdies gilumos.

Kalba Latvijos TSR Grivos rajono kolūkietė Olga Sambure:

—Tą iškilmingą ir pilną džiaugsmo dieną, — kalba ji savo gimtąja kalba, — mes iš visos širdies dėkojame brangiajai Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už suteiktą kolūkinei valstietijai laimę. Visaliaudinė hidroelektrinės statyba dar kartą patvirtina tai, kad pas mus, latvius, baltarusius, lietuvius, pas visus tarybinius žmones interesai yra vieningi ir neatskiriami. Mes visomis jėgomis ir toliau stiprinsime nesuardomą tautų draugystę, nes ji yra iškovota Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos, nes ji yra pagrindų pagrindas stiprinant mūsų daugiatautinių socialistinės valstybės galybę.

Užkietėjęs Komunistų partijos ir socialistinės valstybės priešas, išgama Berija norėjo sugriauti, paversti niekais tuos milžiniškus laimėjimus, kuriuos pasiekė broliškosios tautos Tarybų valdžios metais, norėjo pasėti nesantaikos grūdus tarybinių tautų tarpe.

—Bet jokiems Berijos plauko išdavikams, — sako LKP Dūkšto rajono komiteto sekretorius drg. Staškevičius, — nepavyks sugriauti Komunistų partijos išpuoselėtos TSRS tautų draugystės.

Tie žodžiai artimi ir suprantami visiems tarybinėms žmonėms. Juos kartoja mitinge Vidzų rajono Molotovo vardo žemės ūkio artelės kolūkietis drg. Savello, Dūkš-

to rajono Adomo Mickevičiaus vardo žemės ūkio artelės kolūkietė Leonora Gerasimovičiūtė, hidroelektrinės „Tautų draugystė“ statybos komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Novikovas. Jų žodžiai sukelia didžią meilę mylimai socialistinei Tėvynei, uždega neapykantą Tarybų valdžios priešams.

Sveikinimo kalbas ryšium su hidroelektrinės „Tautų draugystė“ paleidimu į darbą pasako Baltarusijos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas drg. Kozlovas, Latvijos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas drg. Ozolinis, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pirmais pavaduotojas drg. Šumauskas.

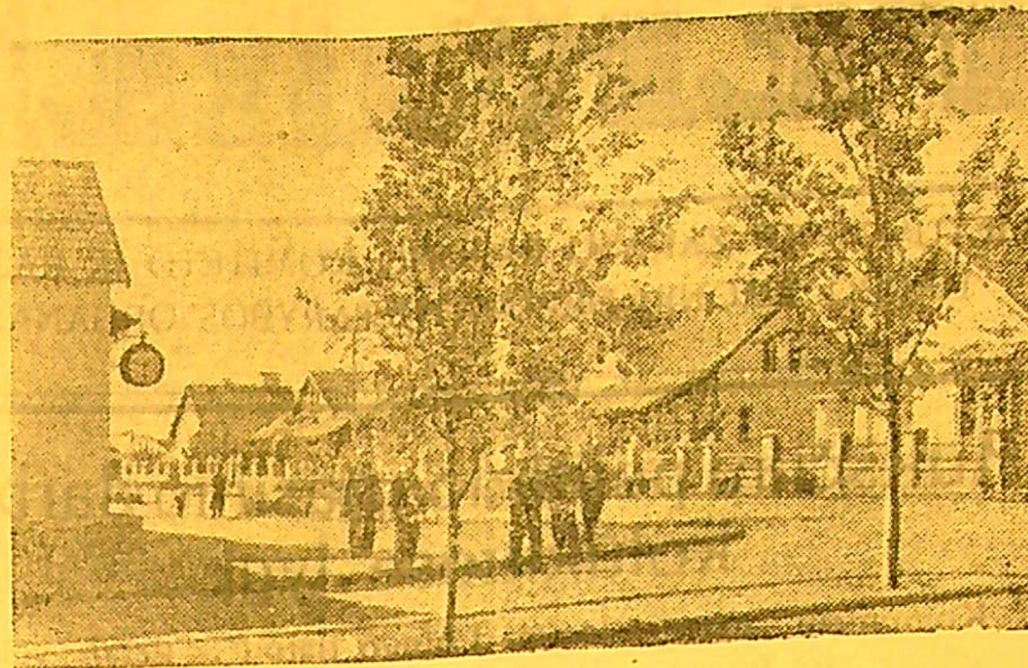
Iškilmingas mitingas baigtas. Tūkstančių žmonių akys nukreiptos į baltą hidroelektrinės pastatą, kur aukso raidėmis žeri užrašas „HES — „Tautų draugystė“. Orkestras groja Tarybų Sąjungos himną. Toje iškilmingoje minutėje Tarpkolūkinės hidroelektrinės statybos tarybos pirmininkas drg. Ivanovas perkera raudoną juostelę. Dar minutė... ir budintis elektrikas Vasilijus Belikas įjungia kirtiklį... Visais linijū laidais, einančiais į Lietuvos, Baltarusijos ir Latvijos kolūkius, dalyvavusių statyboje, milžinišku greičiu nutekėjo gyvybinga elektros srovė, kuri išvaduoja kolūkiečius nuo daug darbo reikalaujančių gamybinių procesų ir žiebia skaisčią šviesą kolūkiečių butuose. Ir taip įgyvendinamas didžiojo Lenino nurodymas, kad „komunizmas—yra Tarybų valdžia plius visos šalies elektrifikacija“.

...Jau vėlus vakaras, bet mitingo dalyviai ir nemano skirstytis. Baltarusijos TSR Molotovo vardo kolūkio pūikiam parke vyksta liaudies vaikštytės. Visur išgirsi šandien taip gerai suprantamus žodžius: „Drug!“, „Družai!“, „Draugas!“, „Draugai!“. Nesibaigia nuoširdūs pasikalbėjimai apie pasiektą pergalę, apie tai, kaip toliau gerės gyvenimas kolūkiuose. Valstiečiai tvirtai pasižada nesigailėti jėgų ir energijos vykdam Komunistų partijos nurodymus, kurie yra nukreipti kolūkiečių gerovei pakelti, mylimai Tėvynei stiprinti.

Vakare visur kur tik užmato akys sužibo skaisčios nugalėjusios tamsą hidroelektrinės skleidžiamos ugnys. Tai netolimo komunizmo ugnys!

B. Šimkus

„Eltos“ spec. korespondentas

V. I. Lenino vardo Volgos-Dono laivybos kanalas. Vienoje iš hidrojėngimų rajono Volgos gyvenvietės gatvėje
A. Maklecovo nuotr.

(TASS).

Sieninės spaudos skiltyse

Geriau nušviesti gyvulininkystės išvystymo klausimą sienlaikraščiuose

Kolūkių sieniniai laikraščiai turi skirti rimtą dėmesį gyvulininkystės išvystymui, produktyvumo kildimui, tvirtos pašarų bazės sudarymui visuomeniniams gyvuliams. Sieniniai laikraščiai privalo išaiškinti kolūkiečiams visuomeninės gyvulininkystės išvystymo reikšmę, skleisti priešakinį geriausių gyvulininkystės darbuotojų patyrimą.

Šiuo metu kolūkiuose atsakingas laikotarpis — pašarų ruošimas. Sieniniai laikraščiai turi skirti daugiau dėmesio aukštos kokybės pašarui, silosui paruošti.

Kartu su tuo sieninė spauda turi iškelti visus trūkumus gyvulininkystės darbuotojų tarpe ir numatyti būdus jiems pašalinti.

Eilė kolūkių sienlaikraščių skiria reikiamą dėmesį gyvulininkystės išvystymui. Neblogai nušviečia gyvulininkystės klausimus „Bolševiko“ kolūkio sienlaikraštis „Kolūkietis“. Laikraščio vienuoliktą numerio vedamajame straipsnyje, pavadintame „Sienapiūtės eiga mūsų kolūkyje“ nurodoma, kad svarbu kokią reikšmę turi tvirtos pašarų bazės sudarymas visuomeninei gyvulininkystei.

Straipsnyje „Kaip dirba gyvulininkystės darbuotojai“ pasakojama, kad darbas fermose labai atsakingas. Tik tuomet, kai darbuotojas atlieka jį gerai ir su meile, darbas duos reikiamų rezultatų.

Straipsnelio autorius rašo:

„Gyvulininkystė yra viena iš svarbiausių kolūkinės gamybos šakų, todėl į darbą fermose reikia žiūrėti su meile ir mokėjimu“.

Čia pat kalbama apie priešakinę melžėjas J. Ražinskaitę, G. Beinaravičiūtę, kurios rūpestingai ir atidžiai atlieka savo darbą, dėl ko šiais metais žymiai pakilo gyvulių produktyvumas.

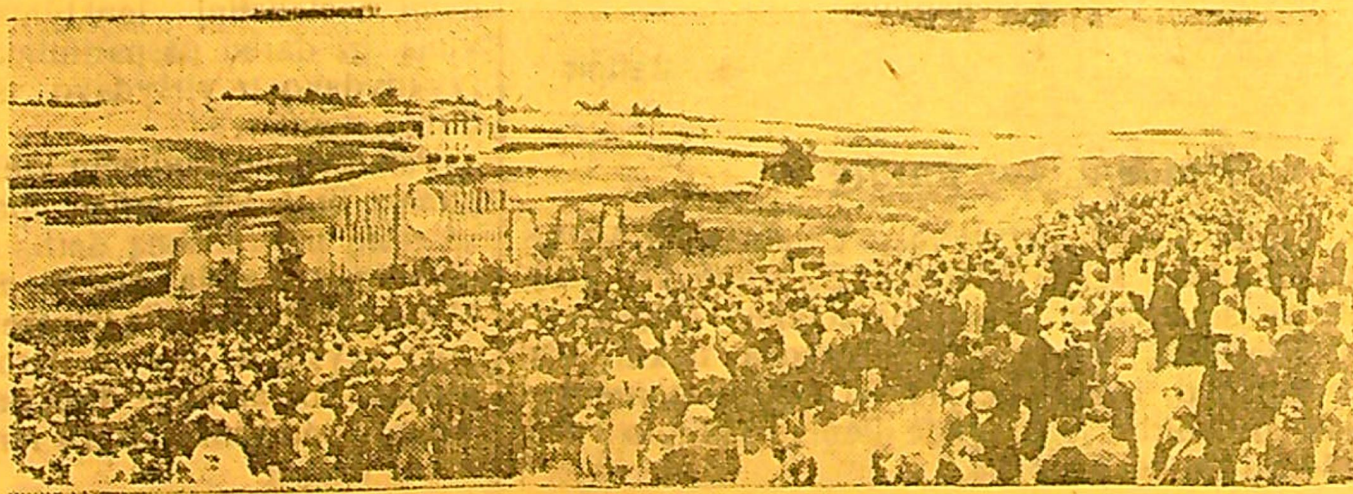
Apie gerų patalpų reikšmę gyvulių žiemojimui rašom straipsnyje „Statybinės brigados darbas“. Jame pasakojama apie kolūkio statybiniams iškeltus uždavinius ir apie jų darbą.

Gyvulininkystės išvystymo klausimą kelia taip pat „Ažuolo“ kolūkio sieninis laikraštis. Straipsnyje „Plėsti gyvulininkystės fermas“ kalbama apie TSKP XIX suvažiavimo iškeltus žemės ūkiui uždavinius gyvulininkystės išvystymo srityje, o taip pat kritikuojami fermos darbuotojai V. Ušackienė, N. Mickevičiūtė, kurios nesąžiningai atlieka savo pareigas. Tačiau reikia pažymėti, kad laikraštis leidžiamas nereguliariai ir gyvulininkystės išvystymo klausimai nušviečiami retkarčiais. Kolūkio partinė organizacija, matyti, užmiršo apie sieninės spaudos reikšmę.

Dar blogesnė sieninės spaudos padėtis „Naujo kelio“ kolūkyje. Čia sieninio laikraščio „Laišvės žodžio“ penktas numeris buvo išleistas dar 1953 metų gegužės 5 dieną. Praslinko gegužis, birželis, baigiasi liepos mėnuo, o „Naujo kelio“ kolūkio sienlaikraščio redakcija kažkodėl neskaito reikalingu išleisti sieninį laikraštį.

Didelė kaltė dėl tokio redakcijos neveiklumo tenka kolūkio valdybai ir jos pirmininkui komunistui Černauskui.

Kolūkių sieniniai laikraščiai privalo visapusiškai nušviesti visuomeninės gyvulininkystės išvystymo klausimus, mobilizuoti gyvulininkystės darbuotojus penktojo penkmečio plano iškeltiems uždaviniams įvykdyti.

Š.m. liepos 19 d. buvo iškilmingai atidaryta „Tautų draugystės“ hidroelektrinė.
Nuotraukoje: bendras mitingo vaizdas.
(ELFA).

Ką rašo Tarybų Lietuvos rašytojai

(Pa sikalbėjimas su LTSR Rašytojų sąjungos atsakinguoju sekretoriumi V. Reimeriu)

Didžiulius uždavinius iškėlė literatūros darbuotojams partijos XIX suvažiavimas. Istoriniai suvažiavimo nutarimai įpareigoja rašytojus giliau pažinti tarybinės visuomenės gyvenimą, sukurti daugiau pilnaverčių kūrinių, vaizduojančių mūsų puikią tarybinę tikrovę, moralinę-politinę tarybinės liaudies vienybę, didžią ir nesuardomą TSRS tautų draugystę, auklėjančių darbo žmones atsidavimo komunistų partijos reikalui, komunizmo pastatymo reikalui. Tarybinė knyga yra vienas iš galinčiausių ir veiksmingiausių mūsų partijos ideologinių ginklų.

Tarybinė vyriausybė, rūpindamasi tarybinių tautų kultūros, nacionalinės savo forma, socialistinės savo turiniu, išvystymu, skiria didžiulį dėmesį literatūrai. Kasmet išleidžiama vis daugiau ir daugiau naujų grožinės, politinės, mokslinės literatūros leidinių. Per septynerius metus (nuo 1945 m. iki 1952 m.) Tarybų Lietuvoje išėjo iš spaudos 364 lietuvių rašytojų kūrinių beveik penki milijonų egzempliorių tiražu, tai yra žymiai daugiau, negu buržuazinėje Lietuvoje per visą buržuazinės valdymo laikotarpį. Vien tik per pirmąjį šių metų ketvirtį išėjo 24 pavadinimų knygos bendru 441.500 egzempliorių tiražu.

Tarybinė vyriausybė aukštai įvertino mūsų rašytojų kūrinius. Rašytojai Salomėja Nėris, A. Gudaitis—Guzevičius, A. Venclova, T. Tilvytis apdovanoti Stalininėmis premijomis.

Daug yra nuveikta vystant tarybinę lietuvių literatūrą. Tačiau smarkiai išaugęs idėjinis ir kultūrinis tarybinio žmogaus lygis kelia aukštus reikalavimus mūsų rašytojų kūrybai. Rašytojai savo kū-

riniuose privalo parodyti naujo tipo žmones visame jų žmogiškojo orumo grožyje ir tuo pačiu padėti ugdyti mūsų visuomenėje charakterius, įpročius, papročius, laisvus nuo kapitalizmo pagimdytų piktžaidžių ir ydų.

Vykdydami šiuos reikalavimus Tarybų Lietuvos rašytojai nemažai dirba, kad pakeltų idėjinį ir meninį kūrinių lygį. Ruošiamuose spaudoje kūriniuose jie su nauja jėga ruošiasi pavaizduoti lietuvių tautos milžiniškus laimėjimus, atsiectus Tarybų valdžios metais, parodyti naujo kolūkinio kaimo vaizdą.

Artimiausiu laiku pradeda spausdinti Stalininės premijos laureato A. Venclovos eilėraščių rinkinys, pavadinimas „Draugystės gilesnės nėra“, kuriame apdainuojama TSRS tautų draugystė—vienas iš daugianacionalinės socialistinės valstybės stiprėjimo pagrindų. Tautų draugystės tematika eilėraščių rinkinį „Draugystės daina“ ruošia poetas Eug. Matuzevičius. Aple jžymiosios tarpkolūkinės elektrinės „Tautų draugystė“ statybą poemą baigia rašyti E. Mieželaitis. Poetas V. Grybas ruošia naują siužetinių eilėraščių rinkinį, kurio pagrindinę tematiką sudaro Komunistų partijos kova už tarybinių tautų laisvę ir laimę. Atskirą skyrelį sudarys poeto satyriniai eilėraščiai.

Stalininės premijos laureatas A. Gudaitis—Guzevičius ruošia spaudai romano „Broliai“ 4-ąją dalį. Stalininės premijos laureatas T. Tilvytis paruošė eilėraščių rinkinį „Tėvynės laukuose“, kuriame apdainuojamas didis kūrybinis tarybinės liaudies darbas statant milžiniškas hidroelektrines, neturinčias sau lygių pasaulyje.

Vienas seniausių Tarybų

Lietuvos rašytojų — A. Venclova—Žukauskas ruošia savo raštų septynių tomų rinkinį. Du tomai bus išleisti jau šiais metais. Jis taip pat numato parašyti romano „Puodžiūnkiemis“ 2-ąją dalį. Kritikas Kostas Korsakas ruošia spaudai literatūrinę studiją apie romaną „Puodžiūnkiemis“, Vincas Mykolaitis—Putinas renka medžiagą romanui iš Lietuvos liaudies kovų už savo išsivadavimą iš baudžiavinės priespaudos. J. Dovydaitis atiduoda leidyklai romaną „Dideli įvykiai Naujamiestyje“.

Apsakymų rinkinį kolūkinė tematika „Šviesusis kelias“ ruošia rašytojas A. Bauža, K. Marukas — apsakymų rinkinį „Naktigonėje“. Išleidžiama J. Avyžiaus apsakymų ir apybraižų rinkinys.

Nemaža knygų, kurių taip pasigendama respublikoje, sulauks mūsų mažieji skaitytojai. Poetas V. Reimeris ruošia vaikams eilėraščių knygutę „Brangiausias paveikslas“. V. Valsiūnienė paruošė eilėraščių apsakymą — „Mergaitė iš Nemuno krašto“. Eug. Matuzevičius išleidžia poemą vaikams „Mūsų kiemo jureiviai“. E. Mieželaitis rašo vaikams dvi pasakas: „Ropė“ ir „Gulbė—karaliaus pati“.

A. Baltrūnas rašo apsakymą iš moksleivių, A. Bauža iš amatų mokyklos auklėtinių gyvenimo, V. Mozūriūnas apie pionierius. Apie gamtą ir žmones apysaką „Eigulio pasakojimas“ ruošia M. Sluckis.

Visapusiška ir įvairi yra Lietuvos tarybinių rašytojų kūrinių tematika. Šiais metais mūsų respublikos darbo žmonės sulauks apie 50 pavadinimų naujų knygų, kurios praturtins lietuvių tarybinę literatūrą, įneš žymų indėlį į bendrą TSRS tautų kultūros išvystymą.

Leningradas. Nevos prospektas. (TASS).

Rimtą dėmesį laiškinių parinkimui

Kiekvieną dieną ryšių įmonių laiškinių pristato adresatams tūkstančius pašto siuntų— laikraščių, žurnalų, laiškų, siuntinių, perlaidų.

Kartu su žinybiniais laiškinių spaudos pristatymą vykdo dešimtys kolūkių laiškinių. Nuo šių žmonių tinkamo savo pareigų atlikimo ir atsakingumo pajautimo, žymia dalimi priklauso kaimo gyventojų, įstaigų ir organizacijų aptarnavimas pašto siuntomis.

Didelį visuomeninį darbą turi atlikti kolūkių laiškinių. Jų pareiga ne tik laiku pristatyti spaudą, bet ir paaiškinti jos reikšmę, paskaičiuoti laikraščius.

Mūsų rajono eilės kolūkių valdybos laiškinių parinkimui neskiria rimto dėmesio. Dažnai laiškinių skiriami tokie žmonės, kurie jokiam kitam darbu netinka. Pavyzdžiui, „Tarybinio artojo“ kolūkyje laiškinių pareigas atlieka trylikos metų priešauglys, o „Garbingo darbo“ žemės ūkio artelėje laiškinių dirba 80 metų kolūkietis.

To rezultate neišpildomas spaudos platinimo planas, laiškinių nereguliariai pristato spaudą skaitytojams.

Kokį didelį vaidmenį pristatant ir prenumeruojant spaudą atlieka geras laiškinių parinkimas, mes jau patyrėme praktikoje. Paimkime tokį pavyzdį. „Už taiką“ kolūkis visą laiką buvo vienas iš atsiliekančių rajone spaudos platinimo atžvilgiu. Ir kas pasirodė, kai kolūkio valdyba susirūpino šiuo klausimu, atkreipė rimtą dėmesį laiškinių parinkimui? Kolūkio valdyba išskyrė naujus laiškinius, kurie pamilo savo darbą, ko pasėkoje kolūkis ne tik išpildė, bet ir viršijo spaudos platinimo planą antram pusmečiui.

Šiuo pavyzdžiu turi pasegti ir kitų kolūkių valdybos. Tas padės pilnumo įvykdyti spaudos platinimo planą.

K. Lapėnaitė

rajono ryšių kontoros viršininkas

Karinio Jūrų Laivyno Diena

Liepos 26 d. tarybinė liaudis ir jos kartai pažymi Karinio Jūrų Laivyno Dieną.

Mūsų Karinis Jūrų Laivynas, ištikimas Tarybinės Armijos padėjėjas ir kovinis brolis užima žymią vietą TSRS Ginkluotųjų pajėgų sistemoje.

Tarybų Sąjunga — ne tik didi sausumos, bet ir didi jūrų valstybė. 14 jūrų skalauja tarybinės žemės krantus. Pergalingai baigus karą prieš fašistinę Vokietiją ir imperalistinę Japoniją, išsiplėtė ir sustiprėjo TSRS jūrų sienos Užpoliarėje, Pabaltijyje ir Ramiajame vandenyne.

Laivai, virš kurių išdidžiai plavėsuoja tarybinė vėliava, skrodžia viso pasaulio jūras ir vandenynus. Visai neseniai puikų apmokymą, aukštą jūrų kultūrą ir įgudimą parodė kariniai jūrininkai lankydami kreiseriu „Sverdlov“ Anglijos vandenyse. Užsieniečiai teisėtai žavėjosi pirmaruše tarybinio kreiserio karine—jūrų technika.

Mūsų tarybiniai jūrininkai tęsia kovines ir revoliucines

1-ojo rango kapitonas
V. Biliovas

rusų jūrininkų tradicijas. Rusų tauta davė tokius įžymius laivyno vadus, kaip Spiridovas, Ušakovas, Seniavinas, Lazarevas, Nachimovas, Kornilovas, Istominas, Butakovas, Makarovas; narsius jūrininkus, kaip Dežnevą, brolią Laptevą, Čeliuskina, Čirikovą, Lisianskį, Golovniną, Nevelskojų, Sedovą ir daugelis kitų, kurie savo patriotiniais žygiais išgarsino mūsų Tėvynę.

Ypač artimos ir brangios mums puikios rusų jūrininkų revoliucinės tradicijos. Nuo jūrininkų-dekabristų brolių Bestuževų, Arbužovo, Zavalishino ir kitų išstojimo, nuo 90-ųjų metų revoliucinių ratių per nemirtingus įvykius „Potiomkine“ ir „Očakove“ ir, pagaliau, per Spalio ginkluotąjį sukilimą rusų jūrininkai nunešė savo revoliucines tradicijas naujai, tarybinei jūrininkų kartai.

Didžiojo Tėvynės karo me-

tais Karinis Jūrų Laivynas buvo ištikimas Tarybinės Armijos pagalbininkas, armijos, kuri buvo svarbiausioji ir lemiamoji jėga kovoje prieš hitlerinę Vokietiją ir imperalistinę Japoniją. Geriausieji Karinio Jūrų Laivyno daliniai ir junginiai buvo apdovanoti ordinais. Geriausiems iš jų suteiktas aukštasis gvardijos dalinių pavadinimas. 513 jūrininkų tapo Tarybų Sąjungos Didvyriais, 7 jūrų karininkams šis vardas suteiktas du kartus, daugiau kaip 350 tūkstančių ordinų ir medalių buvo įteikti tarybiniam karininkams jūrininkams.

Gyvybiniai Tarybų Sąjungos tautų interesai nuo seno ir nenutrūkstamai susiję su jūrų keliais. Mūsų Karinis Jūrų Laivynas pašauktas ne tik ginti tarybinius krantus, bet ir saugoti jūrų komunikacijas. Visa, ką dabar turi mūsų laivynas,—kovinius laivus, galingą pakrančių gynybą, stiprią jūrų aviaciją, apmokytus kadrus,—laivynui davė liaudis, Tėvynė.

Tarybiniai žmonės rūpinasi tuo, kad armijos ir laivyno kariai turėtų visa, kas reikalinga sėkmingam mokymuisi, kad jie galėtų puikiai tarnauti, tobulinti savo karines ir politines žinias. Visos liaudies meilė armijai, aviacijai ir laivynui ryškiai pasireiškia masiniu darbo žmonių dalyvavimu Laisvanoriškos draugijos armijai, aviacijai ir laivynui remti (LDAALR) veikloje.

Karinio Jūrų Laivyno Diena rengiama šiais metais taikios komunistinės statybos sąlygomis, aplinkybėmis, kai pasiekiami nauji dideli laimėjimai ūkiniame ir kultūriname šalies vystymesi, aplinkybėmis, kai pasiekti nauji armijos ir laivyno karių laimėjimai kariniame ir politiniame parengime.

Nenukrypstamai gindama taikos tarp tautų reikalą, Tarybų Sąjunga, kaip ir anksčiau, siekia išvystyti tarptautinį bendradarbiavimą.

Tačiau valdantieji imperialistinių valstybių sluoksniai tebevaro ginklavimosi varžybas, savo šalių militarizavimą, naujo karo paren-

gimo politiką. Ketvirtus metus tęsiasi kruvina intervencija Korėjoje. Karo veiksmai tebevyksta Vietname ir Malajoje.

Provokaciniai Li Syn Mano klicos veiksmai Pietų Korėjoje ir birželio 17 d. fašistinė avantiūra Berlyne liudija apie nusikalstamas intrigas taikos priešų, kurie daro viską, kad neleistų susilpninti tarptautinį įtempimą.

Esant tokiai sudėtingai tarptautinei padėčiai, Tarybinės Armijos ir Laivyno nuolatine kovine parengtis, įžymūs komunistinės statybos laimėjimai TSR Sąjungoje yra visoms taikingosioms tautoms visuotinio saugumo ir taikos visame pasaulyje laidas.

Tarybinė Armija ir Laivynas akylai budi TSRS valstybinio interesų sargyboje. Karinio Jūrų Laivyno Dienos minėjimas dar labiau sustiprins nenutrūkstamus tarybinės liaudies ryšius su savo kariais ir bus akstinas toliau stiprinti mūsų mylimosios Tėvynės karinę jūrų galybę.

MUMS RAŠO

Nesirūpina gyvulininkystės išvystymu

Partijos XIX suvažiavimo direktyvos dėl penktojo penkmečio plano kelia kolūkiams uždavinį toliau didinti visuomeninių gyvulių skaičių, kelti jų produktyvumą.

Tačiau „Pirmūno“ žemės ūkio artelėje į visuomeninės gyvulininkystės išvystymą kreipiamas mažai dėmesio. Iš turimų kolūkyje 4 gyvulininkystės fermų nė viena pilnai nesukomplektuota. Neįvykdytas stambiųjų raguočių išvystymo planas. Vietoj 120 galvijų yra 85. Panaši padėtis ir kiaulių fermoje. Kolūkyje yra tik 60 kiaulių, dauguma jų — šių metų prieauglis (planas — 85 kiaulės).

Labai žemas stambiųjų raguočių produktyvumas. Pavyzdžiui, vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelzdavo tik po 1—1,5 litro pieno per dieną. Tokio žemo gyvulių produktyvumo priežastis yra bloga gyvulių priežiūra ir šėrimas žiemojimo laikotarpyje.

Kolūkio valdyba mažai rūpinasi tvirtos pašarų bazės sudarymu visuomeninei gyvulininkystei. Žemės ūkio

artelėje neįvykdytas pašarinių žolių sėjos planas. Yra pasėta tik 7 hektarai daugiamėčių žolių, kai tuo tarpu buvo numatyta pasėti 27 ha. Panaši padėtis yra ir su vienamečių žolių sėja — vietoj 41 ha pasėta tik 24. Kolūkis sužlugdė ir silosinių kultūrų sėjos planą.

Tenka pažymėti, kad kolūkyje dar neruošia ratalpų gyvulių žiemojimui. Statybinė brigada (brigadininkas Korniovas) mažai dirba prie visuomeninių pastatų, daugiau rūpindamasis pašaliniais darbais.

Kolūkio valdyba nesima jokių priemonių statybinės brigados darbui pagerinti, nereikalauja iš Korniovo, kad jis pats ir jo vadovaujama brigada laiku išeitų į darbą ir įvykdytų jiems skirtas dienos užduotis.

Laikas kolūkio valdybai susirūpinti gyvulininkystės išvystymu, o tam pasiekti, reikia sukurti stiprią pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei ir aprūpinti gyvulius geromis patalpomis.

H. Daugėla

Klubo - skaityklos sienlaikraštis

Raudinės apylinkės klubėskaitykloje reguliariai leidžiamas sienlaikraštis „Liepna“, kuris savo skiltyje atspindi kolūkio gyvenimą. Jis mobilizuoja kolūkiečius vykdyti pastatytus prieš kolūkį uždavinius, ryžtingai kovoja su darbo drausmės laužytojais.

Paskutinio numerio vedamasis „Kuo greičiau užbaikime šienapiūtės darbus“ ragina kolūkiečius aktyviai įsijungti į kovą dėl tvirtos pašarų bazės sudarymo, plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą, siekti aukštų darbo rodiklių.

Kitame straipsnyje aštriai kritikuojami tinginiai, darbo drausmės pažeidėjai, kolūketės G. Rukėnaitė, G. Driksnytė ir kiti, kurios nevykdo brigadininko nurodymų, vėluojasi į darbą, dirba nekokybiškai.

Straipsnyje „Tinkamai pasiruoškime derliaus nuėmi-

mui“ nurodoma, kad nuo tinkamo pasiruošimo derliaus nuėmimui priklauso šios svarbios kampanijos darbas, tolimesnis organizacinis-ūkinis kolūkio stiprėjimas. Laikraštis ragina kolūkiečius atkreipti didžiausią dėmesį pasiruošimui derliui nuimti.

Sienlaikraštyje yra ir daug trūkumų. Į jį nerašo darbo pirmūnai, nepasidalina savo darbo patyrimu. Redkolegija nekovoja dėl medžiagos veiksmingumo, taip pat mažai skiria dėmesio sienlaikraščio meniniam apipavidalinimui.

Redkolegijai reikalinga dar daugiau skirti dėmesio sienlaikraščio išleidimui ir medžiagos kovingumui ir veiksmingumui padidinti, kad jis taptų tikru partinės organizacijos ir kolūkio valdybos padėjėju sprendžiant visus uždavinius, stovinčius prieš kolūkį.

V. Stasiūnas

Kolūkio bityne

„Naujo kelio“ kolūkyje didelis dėmesys skiriamas bitininkystei. Kas metai didinamas bičių šeimų skaičius. Šiais metais kolūkio bityne jau yra 17 bičių šeimų. Bitininko L. Navicko stropiai

prižiūrimos bitės duoda didelę naudą kolūkiui. Neseniai iš 14 avilių gauta 130 kg gryno medaus. 3 jaunos bičių šeimos šiomis dienomis perneštos į naujus avilius.

A. Toločka.

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Neremontuojamas inventoriuss“

Tokio pavadinimo straipsnis buvo atspausdintas š.m. liepos mėn. 5 d. „Pergalėje“.

Jame buvo nurodyta, kad Petro Cvirkos vardo kolūkyje blogai vykdomas derliaus nuėmimo inventoriaus remontas.

Kolūkio valdyba redakcijai pranešė, kad straipsnyje išskelti faktai teisingi.

Padėčiai ištaisyti imtasi priemonių. Buvo sušauktas

valdybos posėdis, kuriame apsparstyta klausimas dėl inventoriaus remonto paspartinimo. Kalvis Krasauskas už blogą darbą perspėtas ir įpareigotas inventoriaus remontą paspartinti.

Imtasi priemonių Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimui likviduoti.

Šiuo metu padėtis kolūkyje ištaisyta.

Tarptautinė apžvalga

Už vieningą, taikingą, demokratinę Vokietiją

Visos tautos yra giliai suinteresuotos kuo greičiau suvienyti Vokietijos vienybės atkūrimu ir taikos sutarties su ja sudarymu. Išreiškdamas šiuos interesus, nuoširdžiai norėdama padėti kuo greičiausiai suvienyti Vokietiją taikiu ir demokratinu pagrindu Vokietijos Demokratinės Respublikos vyriausybė ne kartą yra pateikusi šiuo klausimu savo pasiūlymus. Ji pabrėždavo, kad bendri, vieningi Rytų ir Vakarų Vokietijos vokiečių veiksmai padės greičiau pasiekti susitarimą tarp Vokietiją okupuojančių valstybių — JAV, TSRS, Anglijos ir Prancūzijos.

Liepos 15 d. VDR vyriausybė žengė šia kryptimi naują žingsnį. Ji padarė pareiškimą, kuriame pasiūlė artimiausiu laiku sušaukti bendrą Vokietijos pasitarimą taikaus Vokietijos suvienijimo klausimu.

Liepos 20 d. Vokietijos Demokratinės Respublikos prezidentas Vilhelmas Pikas vėl pabrėžė milžinišką bendro Vokietijos susitarimo vaidmenį, siekiant likviduoti Vokietijos suskaldymą. „Rytų ir Vakarų Vokietijos atstovų pasitarimas, — pasakė jis, — turi nubrėžti praktinius žingsnius, reikalingus vieningiems ir laisviems rinkimams visoje Vokietijoje įvykdyti. Jis turi apsparstyti Vokietijos bendros demokratinės vyriausybės sudarymo klausimą ir imtis veiksmingų priemonių, siekiant paspartinti taikos sutarties su Vokietija sudarymą po to išvedant visų valstybių okupacines kariuomenes“.

Rytų ir Vakarų Vokietijos liaudies masės karštai remia šiuos pasiūlymus. „Iš pasikalbėjimų su paprastais žmonėmis apie VDR vyriausybės pareiškimą, — rašo Vakarų Vokietijos laikraštis „Stutgarter Folksstine“, — aiškėja, kad šis žingsnis sutiktas džiaugsmingai“.

JAV kursto gomindaninius banditus Birmoje

DELI. (TASS). Specialus laikraščio „Times of India“ korespondentas pranešime iš Ranguno kaltina gomindaninkus tuo, kad jie nesilia „jokių konkrečių priemonių savo kariuomenei iš Birmos teritorijos išvesti“. Korespondentas nurodo, kad, iš vienos pusės, čankaištiniai okupantai užtikrina Birmą, jog jie siekia išvesti gomindaninę kariuomenę iš Birmos, o, iš kitos, šios kariuomenės vadas Li Mi paskelbė neseniai pareiškimą, kuriame teigia, kad išvesti kariuomenę „yra sunku“.

Korespondentas pabrėžia, kad gomindanininkai, laiko savo kariuomenę Birmoje dėl... Amerikos spaudimo“.

(ELTA).

nių tarpe judėjimas už tai, kad nedelsiant būtų sušauktas bendras Vokietijos pasitarimas, įgavo dar didesnę užmojų. „Vokiečiai, prie vieno stalo!“ — šis šūkis dabar skamba visoje Vokietijoje.

Visai kitaip į VDR vyriausybės pasiūlymus pažiūrėjo Vakarų Vokietijos valdantieji sluoksniai. Adenauerio klika pareiškė, kad ji „visiškai neketina“ dalyvauti pasitarime su Rytų Vokietijos atstovais. Kaip yra žinoma, Amerikos propaganda pastaruoju metu mėgino sudaryti vokiečių tarpe įspūdį, tariamai Adenaueris yra už Vokietijos suvienijimą. Šio manevro buvo griebtasi siekiant sustiprinti Adenauerio pozicijas prieš parlamento rinkimus, kurie paskirti Vakarų Vokietijoje rugsėjo 6 dienai. Dabar šį propagandinį triuką Adenauerio klika griauja savomis rankomis. Ignoruodama VDR vyriausybės pasiūlymus, kuriuos remia vokiečių tautos dauguma, ji dar kartą demaskuoja save, kaip taikos ir Vokietijos vienybės priešą.

Stambus įvykis jaunimo gyvenime

Taika, draugystė, laimė. Šie žodžiai vienija įvairiausių pažiūrų, profesijų, tautybių ir tikybų jaunus žmones. Visur jaunuoliai ir merginos nori, kad jų ateitis būtų taiki, džiaugsminga. Ir jie vis labiau įsisamonina, kad tai pasiekti galima tik sutelkus savo gretas.

Viena iš svarbiausių priemonių, padedančių tokiam susitelkimui yra pasauliniai jaunimo kongresai ir festivaliai. Po karo jų buvo keletas ir su kiekvienu nauju kongresu ir festivaliu plėtėsi tarptautinis jaunimo judėjimas, augo ir stiprėjo jaunimo pasiryžimas apginti taiką. Liepos 25 d. Bukarešte prasidės trečiasis Pasaulinis jaunimo kongresas. Rugpiučio 2 d. ten pat prasidės ketvirtasis

Pasaulinis jaunimo ir studentų festivalis. Nei nuotoliai, nei klytys, kurias daro reakcija kapitalo šalyse, nesukliudys susirinkti jaunuolių ir merginų pasiuntiniais apsparstyti juos jaudinančius klausimus — taikos, nacionalinės nepriklausomybės, jauniosios kartos teisių užtikrinimo, kultūros išvystymo klausimus.

Kongresas ir festivalis Bukarešte vienas stambiausių įvykių jauniosios kartos gyvenime. Juose dalyvaus jaunimo delegacijos daugiau kaip iš 90 šalių. Daugelį iš šių delegacijų sudaro po kelis šimtus ir net tūkstančius žmonių. Festivalio metu įvyks gausūs šokių kolektyvų, chorų, solistų, orkestrų, pučiamųjų ir liaudies muzikos instrumentų, baletų pasirodymai, o taip pat sporto varžybos. Visos šios priemonės vyks šūkiu: „Už taiką ir draugystę!“

Visų šalių jaunimas aktyviai ruošiasi kongresui ir festivaliui. Liepos mėnuo buvo daugybės jaunimo susirinkimų, mitingų, kultūrinių ir sportinių priemonių mėnuo. Daugelyje šalių (Indijoje, Irane, Birmoje, Brazilijoje ir kt.) besirengiant susitikimui Bukarešte įvyko nacionaliniai festivaliai. Taikos ir socializmo stovyklos šalyse jaunimas sutinka kongresą ir festivalį naujais darbo laimėjimais. Daugiau kaip 300 tūkstančių jaunų Rumunijos darbininkų lenktyniauja kongreso garbei. Beveik 220 tūkstančių individualinių ir kolektyvinių darbo įsipareigojimų prisiėmė, rengdamiesi kongresui, jaunieji liaudies Čekoslovakijos statytojai.

Kongresas ir festivalis Bukarešte išreiškė plačiausių jaunimo masių valią. Jie galingsai pademonstruos jauniosios kartos pasiryžimą bendromis jėgomis įgyvendinti savo viltis — pasiekti taiką, draugystę ir laimę.

V. Charkovas

Derybos dėl paliaubų Korėjoje

PEKINAS, VII.23 d. (TASS). Kaip pranešė agentūros Sinchua korespondentas iš Kesono, korėjiečių-kinų delegacija derybose dėl paliaubų Korėjoje paskelbė šandien šį komunikatą:

Liepos 23 d. įvyko abiejų pusių štabų karininkų ir ryšių karininkų uždari posėdžiai. (ELTA).

Redakatoriaus pav.
D. MARČENKO

Priimama prenumerata rajoniniam laikraščiui

„Pergalė“

1953 metų rugpiučio mėn. ir iki metų pabaigos

Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę

Prenumeratos kaina:

1 mėn. — 1,95 rub.

3 „ — 5,85 rub.

5 „ — 9,75 rub.

Prenumeratą priima ryšių ir „Sąjunginės Spaudos“ skyriai bei agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai, kolūkių laiškinkai ir apylinkių Tarybų sekretoriai.